

paa de største Pandjerffibe, ikke kunne trænge igjennem Søforternes Mure. Hvad særligt Trekroner angaaer, maa jeg bemærke, at dette Fort har en saa stor Muurtykkelse, saa der for dets Bedkommende ikke vil være nogen Fare paa Tærde. Henseet nu til, hvad jeg her har ytret og endnu henledende de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Vigtigheden af, at Kjøbenhavn i paakonmende Overraskelsestilfælde er forsvaret mod Søfiden, troer jeg som god Patriot — jeg har overveiet denne Sag med mig selv — at man neppe kan forsvare, at nægte den Bevilling, som er forlangt til de her nævnte Forsvarsapparater. Jeg troer ikke, at man kan forsvare det; selv med den Mulighed for Die, at det maaskee kunde vise sig, at de vare unødvendige. Kunde vi blive enige om en fuldstændig Afvæbning, ja saa skulde vi naturligviis hverken anvende den ene eller den anden Sum; men vil man kunne blive enig derom? Jeg veed det ikke; men her i Salen spores der ingen Enighed, der er en Samlen i den Retning. Kunde man blive enig derom, saa havde man dog en klar Tanke at følge, og hvem veed, jeg tør ikke afgjøre det, om det maaskee kunde vise sig rigtigt i en fjernere Fremtid; men vist er det, at jeg som god Patriot i dette Dieblis ikke turde give min Stemme dertil. Der er en Ve, ad hvilken man kan tænke sig dette Spørgsmaal afgjort. Man kunde gaae til en Folkeaffstemning, jeg vil bruge et politisk Udtryk, som jeg ofte har seet anvendt i denne Tid, til et plebiscite, men for at bruge et Ordspil: Man vogte sig for, at et saadant plebiscite, hvis det gik i Retning af en Afvæbning, ikke blev til et plebicide, det vil sige, at denne Folkeaffstemning ikke blev til et Folkemord. Med disse saa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale, at man ikke gaaer ind paa Mindretallets Forslag under Nr. 59, og jeg skal anbefale, at man bevilger den af den høitærede Minister forlangte Sum af 110,400 Rd. til Søforternes Armering. Endelig skal jeg med Hensyn til det af den høitærede Minister til Post 14 e stillede Forslag bemærke, at en Consequents af Søforternes Armering er naturligviis det, at man ogsaa har Krudtmagasiner,

som ere skudsrie. Dette er nødvendigt, og derfor maa jeg fra mit Standpunkt ogsaa være med til at stemme for Bevillingen af den Sum, som forlanges hertil.

Krigsministeren: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 57 kan jeg stille mig ganske som ved anden Behandling, idet jeg maa anbefale dets Bedagelse, selv om Forstærkningen ikke skulde blive indkaldt. Vil man ikke gjøre Begyndelsen med at samle Forstærkningsbataillonerne til Dvæse, lad os saa dog i det Mindste gjøre den Begyndelse, at vi skaffe Klæder til dem, naar vi skulle bruge dem. Vil man altsaa ikke her gjøre Skridtet heelt, saa er det dog bedre at gjøre det halvt end slet intet at gjøre. Jeg troer, det vil være beklageligt, om man, naar man indkalder Forstærkningen, atter befinder sig i den sørgelige Nødvendighed, at klæde dem paa en Maade, som udsætter dem for at blive latterlige. Dette vilde jeg ikke gjerne skulde blive Tilfældet, og derfor anbefaler jeg, at Forslaget under Nr. 57 vedtages. — Forslaget under Nr. 58 gaaer ud paa at anskaffe fem 11" Kanoner mere, end der blev beviliget ved 2den Behandling, og jeg behøver vist ikke idag nærmere at motivere dette. Vi have bygget Søforterne med den Tanke at bestyffe dem med det stærkeste Skyts, som man kunde opdrive, med virkelig pandserbrydende Skyts, og vi have i saa Henseende gjort meget fuldstændige Forsøg. Det er lykkedes os at tilveiebringe en tidsvarende, pandserbrydende Kanon, og jeg anbefaler nu at bestyffe Søforterne med saamange af disse Kanoner, som vi kunne tilveiebringe. At tilveiebringe fuldstændig tilfredsstillende Bestykning vil talsaldbmedtage flere Aar, men jo længere man udstrækker Tidsrummet, jo længere udstrækker man ogsaa Faren, og jo før vi bestyffe Søforterne desto før kunne vi ogsaa føle os fuldstændig beroligede med Hensyn til, at de kunne yde den nødvendige Modstand. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) meente, at det i sin Tid ved det Besøg, Rigsdagen aflagde paa Søforterne, var blevet udtalt, at man var fuldkommen tilfreds med den Bestykning, som der fandtes, men